

Lag om ändring i ackordslagen (1970: 847);

SFS 1987: 673

Utkom från trycket
den 30 juli 1987

utfärdad den 18 juni 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om ackordslagen (1970: 847)²
dels att i 1 och 16 §§ orden "konkurslagen (1921: 225)" skall bytas ut
mot "konkurslagen (1987: 672)",

dels att i 5, 7, 8, 26, 29, 32, 33 och 37 §§ ordet "konkursdomaren" i olika
böjningsformer skall bytas ut mot "rätten" i motsvarande form,

dels att i 26 § ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att 6, 12, 22, 25, 31, 34, 41, 43 och 45 §§ skall ha följande lydelse.

6 § Bestämmelserna i 2 kap. 1 § konkurslagen (1987: 672) om behörig
tingsrätt vid ansökan om konkurs äger motsvarande tillämpning i fråga om
ansökan om förordnande av god man.

Vid ansökan skall gäldenären ange och styrka de omständigheter som
gör rätten behörig, om de inte är kända.

Har ansökan gjorts hos en tingsrätt som inte är behörig, skall rätten
genast sända handlingarna i ärendet till den tingsrätt som enligt vad dessa
visar är behörig och underrätta gäldenären. Ansökan skall anses gjord, när
ansökningshandlingen kom in till den förra tingsrätten.

Framgår det inte av ansökningen vilken tingsrätt som är behörig eller är
den i något annat avseende så bristfällig att den inte kan läggas till grund
för prövningen och följer gäldenären inte ett föreläggande att avhjälpa
bristen, skall ansökningen avvisas.

12 § I förhandling om offentligt ackord deltagar endast borgenärer, vil-
kas fordringar uppkommit före beslutet om förhandling om offentligt ack-
ord. Borgenär, som kan få täckning för sin fordran genom kvittning eller
vars fordran är förenad med förmånsrätt, deltagar icke i förhandlingen.

Om borgenär helt eller delvis avstår från kvittningsrätt eller förmånsrätt,
deltager han i förhandlingen i motsvarande mån. Kan borgenärs fordran
endast till viss del täckas genom kvittning eller understiger värdet av den
egendom i vilken borgenär har särskild förmånsrätt hans fordran, deltagar
han med återstående del av fordringen.

¹ Prop. 1986/87: 90, LU 32, rskr. 320.

² Senaste lydelse av 16 § 1971: 499.

Innehåller ackordsförslaget bestämmelse att borgenärer som ej har för-
månsrätt skall få full betalning intill visst belopp, skall deras fordringar i
ackordsförfarandet anses som förmånsberättigade i motsvarande mån.

Borgenär får delta i förhandlingen, även om hans fordran ej är förfäl-
len till betalning eller den är beroende av särskilt villkor.

Med borgenärer som har förmånsrätt likställs en borgenär som till säker-
het för sin fordran har gjort förbehåll om återtaganderätt.

22 § Ansökan om förhandling om offentligt ackord görs hos den tingsrätt
som har förordnat god man.

Ansökningen skall åtföljas av

1. ackordsförslag som anger hur mycket gäldenären bjuder i betalning
och när denna skall erläggas samt om säkerhet ställts för ackordet och vari-
den i så fall består,

2. förteckning över boets tillgångar och skulder, upprättad enligt 23 §
tidigast två månader innan ansökan om förhandling om offentligt ackord
gjordes,

3. den senaste balansräkningen, om gäldenären är eller varit bokförings-
skyldig under det sista året innan ansökan om förordnande av god man
gjordes,

4. berättelse av gode mannen som anger boets tillstånd och orsakerna till
gäldenärens obestånd samt innehåller översikt över tillgångar och skulder,
uppgift om den utdelning som kan påräknas i en konkurs och upplysning
huruvida egendom frångått gäldenären under sådana förhållanden att den
kan bli föremål för återvinning, huruvida det finns skälig anledning antaga
att gäldenären gjort sig skyldig till brott mot sina borgenärer och i så fall
grunden därför samt vilka handelsböcker gäldenären hållit och hur de blivit
förda,

5. yttrande av gode mannen, huruvida han anser att ackordsförslaget bör
antagas av borgenärerna,

6. intyg av gode mannen att borgenärer, som till antalet utgör minst två
femtedelar av de i bouppteckningen upptagna borgenärer vilkas fordringar
skulle omfattas av ackordet och som tillsammans innehar minst två femte-
delar av dessa fordringars sammanlagda belopp, förklarat sig anse ackor-
det antagbart,

7. bevis att ackordsförslaget samt gode mannens berättelse och yttrande
sänts till alla borgenärer som upptages i bouppteckningen,

8. förskott, med belopp som regeringen föreskriver, på kostnaden för
ackordsfrågans handläggning hos rätten samt av rätten godkänd säkerhet
för vad som inte täcks av förskottet.

25 § Upptas ansökningen, skall gäldenären inför rätten avlägga boupptecknings-
sed på tid som rätten bestämmer. Gäldenären skall därvid göra de
tillägg eller ändringar som han finner påkallade och med ed betyga att
bouppteckningen med gjorda tillägg eller ändringar är riktig, så att det inte
enligt hans vetskap har oriktigt utelämnats eller upptagits någon tillgång
eller skuld.

När det finns anledning till det, får rätten besluta att gäldenären skall
avlägga eden inför någon annan tingsrätt. Är gäldenären sjuk, får eden
avläggas där han vistas.

31 § Vid borgenärssammanträdet skall borgenärerna rösta om ackordsförslaget.

En anmärkning som har framställts mot en fordran utgör inte hinder mot att borgenären deltar med fordringen i omröstningen. Är utgången av omröstningen beroende av om fordringen skall beaktas eller inte, skall rätten vid sammanträdet utreda tvistefrågan och söka åstadkomma förlikning. De närvarande får med bindande verkan för dem som har uteblivit medge att en anmärkning förfaller eller inskränks eller uppdra åt gode mannen att ingå förlikning med borgenären. Kan förlikning inte träffas, skall frågan handläggas enligt vad som sägs i 34 § första stycket för bestämmande av omröstningens utgång.

Förlikning angående framställd anmärkning får ej ingås i annan ordning än som anges i andra stycket utan samtycke av alla vilkas rätt är beroende av förlikningen.

Vid omröstning äger 23 § andra stycket motsvarande tillämpning.

34 § Har ackordsförslaget antagits vid borgenärssammanträdet men finns det enligt 36 § anledning att inte fastställa ackordet, skall ackordsfrågan prövas vid en förhandling. Detsamma gäller, om det vid borgenärssammanträdet inte kan avgöras om förslaget har antagits eller förkastats av borgenärerna. Om ackordsfrågan inte skall prövas vid en förhandling, skall rätten fastställa ackordet.

Beslut i ackordsfrågan skall meddelas inom en vecka, om ej längre rådrum är nödvändigt på grund av särskilda omständigheter.

41 § Tingsrättens beslut i en fråga som enligt denna lag skall prövas av rätten får överklagas för sig, om inte något annat följer av 32 § första stycket, 35 § eller 36 § tredje stycket.

Talan mot ett beslut som avses i första stycket förs genom besvär i hovrätten inom två veckor från den dag då beslutet meddelades. Är det fråga om beslut om förhandling om offentligt ackord räknas dock besvärstiden från den dag då kungörelsen om beslutet var införd i Post- och Inrikes Tidningar.

43 § En sådan förhandling som avses i 34 § första stycket skall äga rum så snart som möjligt. Vid förhandlingen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i rättegångsbalken om huvudförhandling i tvistemål, om inte något annat sägs i denna lag. Om den gode mannen, gäldenären eller en borgenär uteblir från förhandlingen, hindrar det inte att ackordsfrågan prövas och avgörs. Rättens avgörande sker genom beslut.

45 § I fråga om tingsrättens handläggning enligt denna lag gäller rättegångsbalkens bestämmelser om handläggningen av tvistemål i tillämpliga delar, om inte något annat sägs i denna lag.

En tingsrätt är vid handläggningen domförför med en lagfaren domare. Vid en förhandling får dock rätten bestå av tre lagfarna domare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988. Äldre bestämmelser gäller fortfarande, om en ansökan om godmansförordnande har gjorts före ikraftträdandet. Vad som i dessa bestämmelser sägs om konkursdomaren skall

SFS 1987:673

dock i stället avse tingsrätten. Vid fullgörandet av en uppgift som äldre lag ankommer på konkursdomaren består tingsrätten av en lagfärdig domare. Skall en fråga enligt 34 § ackordslagen (1970:847) hänskjutas till rätten efter ikraftträdandet av den nya lagen, skall frågan i stället handläggas i den ordning som föreskrivs i denna lag.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Eugène Palmér
(Justitiedepartementet)

